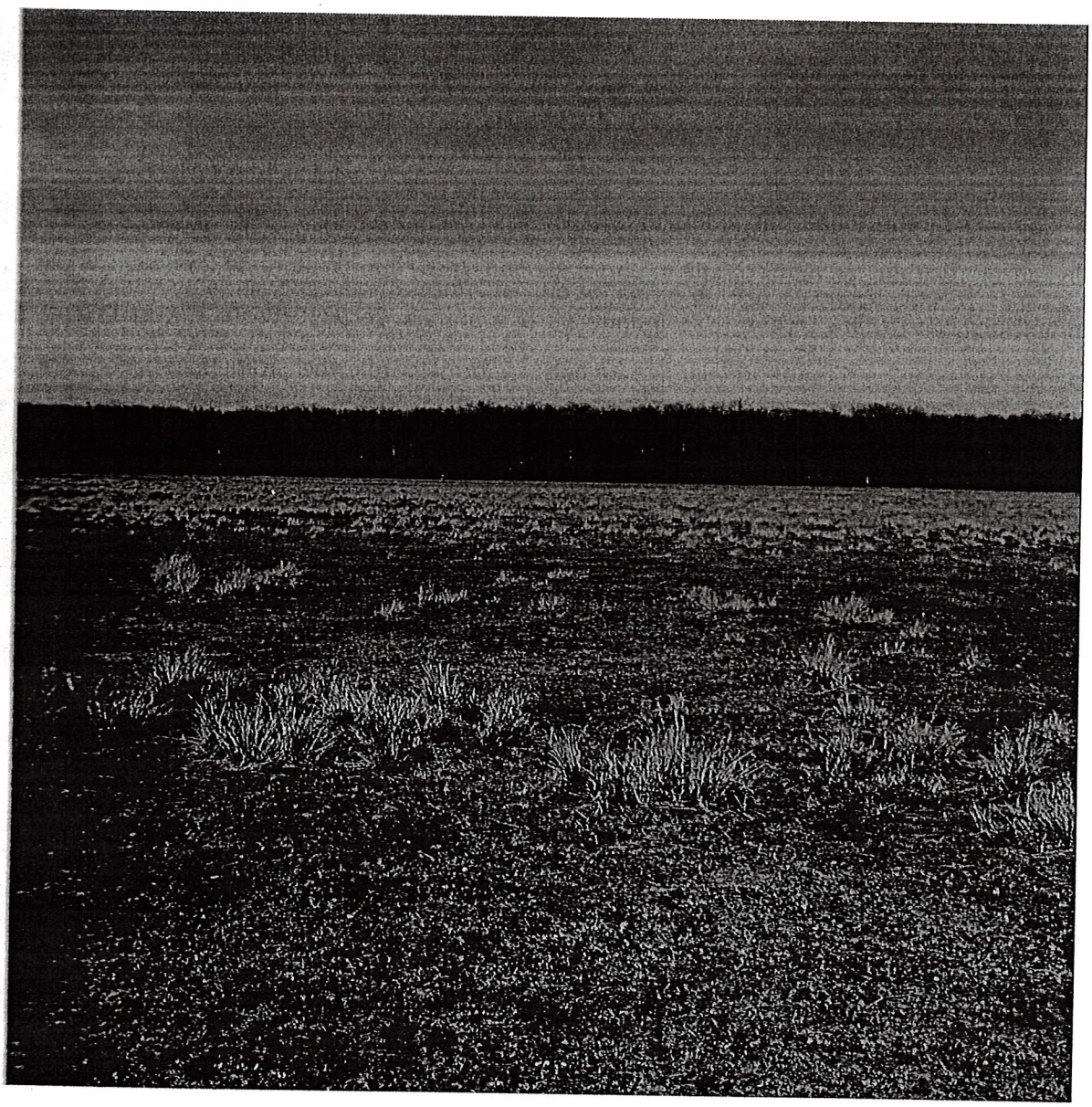

CAPITOLUL VIII

DESCRIEREA VEGETAŢIEI FORESTIERE

8.1 DATE GENERALE

Comuna Terebeşti aparţine judeţului Satu Mare, situat în partea de nord-vest a României. În cadrul judeţului, comuna se află în partea de Sud-Vest , la o distanţă de 25 kilometri de municipiul Satu Mare.Terebeşti se întinde pe o suprafaţă de 5310 de ha din care fond agricol 4895 de ha şi fond forestier 415 de ha şi are următoarele vecinătaţi: la nord comuna Doba, la vest comuna Moft, la sud comuna Craidorolt, la est orasul Ardud. Localitatea se află situată la 25 km distanţă faţă de reşedinţa de judeţ Municipiul Satu Mare, pe DJ 108L, 30 km de Municipiul Carei, pe DJ 194, 25 km faţă de staţiunea balneoclimaterică Tăşnad pe DJ 108L.

8.2 DESCRIEREA STAŢIUNII

In cadrul localitatii Terebesti exista patru tipuri de statiune si anume:

-CF(d)stBmT$_{III}$H$_{(E)-II}$Ue$_{2-1}$ -Câmpie forestieră de stejaret de bonitate mijlocie ,luvosol puternic stagnic de depresiune larga,edafic mijlociu care apare pe depozite loessoide lutoase sau luto-argiloase.

- CF(d)stBsT$_{III}$H$_{(E)-II}$Ue$_{2-1}$-Câmpie forestieră de stejerete (Bm) luvosol puternic stagnic de depresiune larga,edafic mijlociu cu Carex Poa pratensis.

-CF(l.z)B1T$_{II}$H$_{(E)}$Ue$_{6}$ -Câmpie forestieră luncă de zavoi de salcie,B1 gleiosol eutric,anual foarte prelungit inundabil

-CFstB1T$_{II}$H$_{E-I}$Ue$_{1}$- Câmpie forestieră joasă de stejerei de bonitate inferioară stagnosol albic edafic submijlociu-mijlociu cu flora higrofita care apare pe soluri hidromorfe cu caracter planic.

8.3 DESCRIEREA VEGETAŢIEI FORESTIERE

În cadrul U.A.T Terebesti există o gamă variată de specii forestiere cum ar fi: stejar,gorun, carpen, plop, salcie, ulm, salcâm, paltin, tei, păr sălbatic şi arbuşti ca: păducelul, macies,porumbar şi altele.

8.4 ORGANIZAREA PĂŞUNATULUI

În activitatea practică de creştere a animalelor sunt cunoscute două metode principale de păşunt: păşunat liber şi păşunat rational in intervalul de refacere a plantelor are loc si o sterilizare a pajiştii sub acţiunea razelor solare.

Păşunat liber (continuu,nesistematic) este variantă cea mai cunoscută şi constă în folosirea neîntreruptă a păşunii pe tot timpul periodei de păşunat,animalele fiind lăsate să pască liber pe toată suprafaţa păşunii.

Acest tip de păşunat, cel mai des folosit şi pe pajiştile din ţara noastră,are o serie de dezavantaje:

-nu se stabileste o legatură între producţia de masă verde şi capacitatea de păşunat motiv pentru care de cele mai multe ori pajiştea este supraîncarcată cu animale

-pe lângă scăderea producţiei au loc modificari importante în compoziţia floristică a pajiştei,prin creşterea gradului de îmburuienare în defavoarea speciilor furajere perene

-an de an dacă nu se efectuează lucrări minime de îmbunătăţire a pajiştilor păşunate liber,se acumulează cantităţi mari de resturi vegetale şi organice care influenţează direct producţia de furaj şi mai ales calitatea acesteia

-animalele care păşuneaza liber pe astfel de pajişti sunt mult mai afectate de o serie de boli transmisibile ceea ce le afecteaza starea de sănătate şi randamentul în produsele animaliere

Păşunatul raţional (sistematic) Se practica în special pe pajiştile permanent îmbunătăţite şi pe pajiştile temporar intensive.Aceasta metodă are o serie de avantaje:

-producţia de masă verde a pajiştei păşunate raţional este mult mai mare, deoarece plantele au suficient timp de refacere dupa ce sunt păşunate

-repartizarea mai uniforma a producţiei pe ciclul de păşunat.

-scade incidenta imbolnavirii animalelor de parazitoza, deoarece re

-gradul de consumabilitate a ierbii creşte şi se reduce cantitatea de resturi neconsumate Păşunatul raţional se efectuează în mai multe variante: păşunatul pe tarlale , păşunatul dozat şi păşunatul pe fâşii. Păşunatul pe tarlale constă în împărţirea pajiştei în mai multe tarlale care se păşuneză prin rotaţie.Prin aceasta se realizaza un păşunat intensiv al pajiştei. Prin tarlalizarea pajiştilor creşte coeficientul de folosinţa al acestora, care evită îmburuienarea,se reduce suprafaţa necesară pentru întreţinerea zilnica a animalelor se creeaza posibilitatea de obţinerii fânarului pentru perioada de stabulaţie şi se pot aplica masurile tehonologice necesare sporirii producţiei.

Păşunatul dozat este o variantă mai intensivă şi constă în delimitarea unei suprafeţe cu ajutorul gardului electric care sa asigure necesarul de masa verde pentru cateva ore din timpul zilei.De obicei acest tip de păşunat se organizează în cadrul unor suprafeţe de pajişti taralalizate. Păşunatul dozat prezinta o serie de avantaje:

- prin durata mai scurta a păşunatului se evita tasarea puternica solului

-gradul de consumabilitate este mult mai mare decat la păşunatul pe tarlale

-creşte gradul sau coeficientul de folosinţa al pajiştii

-cantitatea de resturi neconsumate este foarte scăzută , în final o sporire a producţiei pajiştei

Păşunatul în faşii constituie varianta cea mai intensivă de păşunat rational.In acest caz animalele păşuneaza aliniate frontal,de-a lungul gardului electric,având la dispozitie în faţa o fâşie de pajişte de o,5-1m.Lungimea fâşiei se calculeza în funcţie de numarul de animale,distanţa dintre animale fiind de 1,5 m pentru tineretul animal şi 2 m pentru bovinele adulte.

8.5 HĂRŢI

Nu este cazul.